תהרגנו".בעא כעיה רבי זירא מרב ששת לחייבי גליות (*מניין) אתיא רוצח, רוצח, היבי מלקיות (*מניין) אתיא רשע רשע ב דתייבי מלקיות (*מניין) *אתיא רשע רשע ב דתני מנמי הכי חייבי גליות מניין!אתיא רוצח

רוצה חייבי מלקות מניין: *אתיא רשע רשע ו

ואין מחזירין לחובה: אמר ר' חייא בר אבא ב

אַמר רבי יותנן "זהוא שמעה ברבר שאין ! הצדוקין מודין בו אבל מעה ברבר שהצדוקין הצדוקין מודין בו אבל

מודין בו יול קרי בי רב הוא בעא" מיניה

רבי חייא בר אבא מרבי יוחנן מעה בנואף

ונואפת מהויא"ל "ארמומדר יקיד זיל קוץ קרך וצלי איתמר גמי אד, אמי א"ר יותנן מעה בנואף דוור, אלא היכי דמי אין דודרין: מעה בנואף דוור, אלא היכי

א"ר אברו אמר רבי יודנו יבנו שמעה שלא בדרכה: דינו 'ממונות המל בל : "הכל' 'ואפילו עדים נימא מתניתין ר' יוסי ברבי

זכום גרידםם. שהיא זכות לו ואינה חובה לבעל דיט כגון חלול

שבת או אשת איש: ואין מסוירין לפובם שכים מוכם . דהא

לחובה ממש לא מלית לפרושא דהא בדיני ממוטח כמי ליחא:

שעירבן עם פירותיו . הקשה רביע אפרים לא יהא אלא כמטמא בידים דתק בפ' הניזקין (ניפין ד' נכ:) המסמא

והמדמע והמנסך בשונג פסור והא נמי בשונג הוא ובשלמא לחזקיה

עין משפמ גר מצוה מו א מיי פיי מכלי

סנהדרין כלכה ח ופייא שם כלי א וכלית כמג משין נה:

כלכה כ שמג שם: ין נדמיי שם כלי ד: ירו הו מיי זס פיי כלכה מ:

ומו ומיי שם פיים כלכה א ופ"ה מהלי פדות כלכה ת:

ב חמיי פיה מהלי סנהדרין כלי ח: כא מ מיי' פ"י מהלי עדות הלי ת:

ו-רפחוע (שוף ממסיט) לשוצע צבה: מלונוע המטבינין נימוע ין» רבינו חננאל -2 אלקייל ואין מחוירין לתובה כ-אלקייל חיבתו דמאן הא היכי

משכחת לה ואמרינן הא נמי משכחת לה זכות דרוצת וחובה לגואל הדם שכיון שאמרו לו פסור אתה נסצאו מחייבין לנואל הרם אם יהרגנו הריגה ואקשינן ומשום חובתו דנואל הדם אין מחזירין בומן שפעו אלא קפלינן להאי ועוד מתניתין בין לובות בין לחובה קתני לובות בין לחובה קתני תרי בין בין מניין לך לימא מתניתין חדא קתני לובות שהיא חובה ועלתה בקושיא: חובה ועלתה בקישאי רבינא אמר זיכה את החייב נסי משבחת לה שנשא ונתן ביר כנון שהית ביר המלות משכון ואמר ללוה פפור אתה ונפל המשכון פיד הפלוה ונתנו ללוה. טימא המהור דאגע בהו שעירבן עם פירותיו. שעירכן עם פירותיו . נמצא בכולן שעשה טעשה בירו י תוספתא. מכל אלה נתברר לדברי הכל כי מי שאינו מומחה שמעה בדבר משנה ולא נשא ונתן ביד דוור והמועה בשיקול הדעת ונשא ונתן הרעת ונשא ונתן ביר מה שעשה עשוי ומשלם יומומחה שאין מי שנדול ממנו מה שעטו עשיר שערים ונמצאו ששה שערים אחרים שצריכין מחקר ויש בהן לפנים ולפני לפנים לידע משפמיהן ואלה הן מעה בשיקול

ומומחה שנשא

משנה י ומומחה שמעה

נתן ביר ושאינו מומחה שפעה בשיקול הרעת ולא נשא תתן ביר ' או שפעה ברבר

משנה ונשא ונתן ביר או מעה בשיקול הדעת

פוז ב מייי שם פריא דאמר החם (דף נג.) אחד שונג ואחד מויד חייב ומה טעם אמרו בשוגג פטור כדי שיודישו וגבי חכם בעל הוראה אין לפטור מסעם כדי לאקותי לפי גמי מחייבת ליה מודע הובה, רובה, רובה שיודיעו דכי נמי מחייבת ליה מודע רשע רשע חניא נמי הכי.

מימה תקשה לרבא מבריי׳ דהכא דקאמר בפרק קמא (דף י.) דמלקות תחת מיתה שמדת ולית ליה ג"ש דרשע וכן בפרק קמא דמכות (דף ה.) גבי משלשין בממון ואין משלשין במכוח אביי אמר אחיא רשע רשע ורבא אמר בעינן כאשר זמם וליכא ועוד אטו סחמא דהש"ס בפ"ק דמכות (שם:) כאביי גבי אין העדים זוממין נהרגין עד שיגמר הדין וחמר חייבי מלקות מניין אתיא רשע רשע ויש לומר דרבא אית ליה ג"ש אלא דלהגך מילי קאמר דלא לריך מיהו השה דבפי אלו נערות (נחונות דף לה. ושם) גבי חייבי מלקות שוגגין דפטורין מן ממון קאמר אביי אחיא רשע רשע ורבה חמר חתיה מכה מכה ולרבי יוחגן קשה נמי אמאי מחייב חייבי מלקוח שוגגין בחשלומין ולא יליף ג"ש דרשע ועוד בההוא פירקא (דף לו.) קאמר והא מהכא נפקא 🕟 מהתם נפקח כדי רשעתו ומסיק חדה במיחה וממון וחדה במלהות וממון והשחת במלקות וממון למ"ל קרא תיפוק ליה מג"ש דרשע רשע שעשה עשר ואין משלם וים לומר דרבה ורבי יוחגן לה דרשי

אמר רב פפא באחד מן התלמידים ודברי הכל, התם גזירה שוה דרשע משום דלא הוי בגוף המלקום אלא לפטור ממון דבהדי מלקום וקרא דרשע בגוף המלקות כחיב והיה אם בן הכות הרשע והא דדריש רבא מכה מכה משום דגבי תשלומים כחיב מכה נפש בהמה ישלמנה אבל אביי דריש ג"ש דרשע רשע בכל מקום וסוגין דההוא פירקין גבי כדי רשעתו אליבא דרבא אתיא דלאביי למלקות ולממון לא : מריך קרא דאמיא ג"ש דרשע רשע ומוקי חדא למיחה ומלקוח כר"מ מעה בטאף וטאפת מהו. פירש הקונטרם דבטאף ליכא טשות לוכות ותימה דהא איכא מילי טובא כי ההיא דפליגי בשילהי פ"ק דמכות (דף ז.) אי אמרינן במנאפין עד שיראו דרך מנאפין או עד שיראו כמכחול בשפופרת או חבר בעי התראה או שיתיר עלמו למיחה או שיהיו שני עדיו מחרין בו וי"ל דמבעיא

ונשא ונתן ביד כי חייבין ושפורין וחזרה והעכרה ליה אם יש בטאף וטאפת דבר שאין הצדוקין מודין צו וקאמר מתעיו זה בוה וצריכין רבי יוחגן אדמוקדך יקיד קון כו' בעוד שאחה עוסק בשמועתך להשים עיקרים לכלות שיתברר דיגן י אילו שית דברי נאון וצ'ל הן: דיג'נ נמשרת מחוררון לזכתי ת"ר מניין ליצא מב"ר חייב מיין ליצא מב"ר חייב ואחד אמר יש לי ללמר שליו זכות שמחזירון שליו זכות שמחזירון שרו שמאמר ונקיוצרים שאמרמי לך שיש חיטוק בין דבר שלדוקין מודין בו לדבר שאין לדוקין מודין בו כן לב להבין מה הן מודין ומה אין הם מודין ועחה

מפרש הש"ם ה"ד דבר שאין הלדוקין מודין בו: משניות שלא כדרכה. פ"ה דלא מפרש חיובא בהדיא דילפינן ממשכבי אשה שמי משכנים באשה ואין הלדוקין מודין בו: משניות המדין כדמיכה בפ"ק דהוריות (דף ד.) דאמר שמאל אין ב"ד חייבין עד שיורו בדבר משיור בדבר זה מודין כדמיכה בפ"ק דהוריות (דף ד.) דאמר שמאל אין ב"ד חייבין עד שיורו בדבר שאין הלדוקין מודין בו וויל דהבא מיירי שאין הלדוקין מודין בו וויל דהבא מיירי שאין הלדוקין מודין בו וויל דהבא מיירי בהעראה דאמר בכדרכה אפי' בהעראה אסור שלא כדרכה בנמר ביאה אסור העראה ברובה אמי בברובה אמר היו ביירי ביירי בדבר אמר ביירי בדבר אמר ביירי בדבר אמר ביירי ביירי בדבר אמר ביירי בדבר בדבר אמר ביירי בדבר ביירי בדבר אמר ביירי בדבר ביירי ביירי בדבר ביירי בדבר ביירי בדבר ביירי בדבר ביירי בדבר ביירי ביירי ביירי ביירי בדבר ביירי בדבר ביירי בדבר ביירי בדבר ביירי בדבר ביירי ביי

עליו זכות שטחזירין אתו שנאמר ונקי וצריק אל תהרוני ומניין ליוצא זכאי ואמר אחד יש לי

מוכסים דגופל סדם. שקשה בעיניו שוה ניצול: בין בין. קחני תורה אור ברישא בין לזכוח בין לחובה" אלמא מרתי מילי קתני וליכא לפרושה ואין מחזירין לחובה מחוירין לוכות ונכות שהיא גרידתא האין מחוירין לחבה בלוכות שהיא 'לוטות שהיא חובה': רבינם. מהדר

ומרין דיוצא טבר ובת מחירין אותו: הפליך עליהם שלא יהא עוד ספק ת"ל "צדיק אל תהרג א"ד שאין בחזירין אותו: הפליך עליהם שלא יהא עוד ספק ת"ל "צדיק אל תהרג א"ד שיבוי בר אשי שם בדבר והן לא היו אלא מהורום: (משל האיו עלע "דורילופא למסית "רב"ב "לא תחמול ולאיניים מיסר אם ספמם. ונמלו האיין עלע "נקעו היי היו שלא ויינמו לעל "לומי בל מחל "דוגמו לעל "רב"ב "לועירבן עם שאר פירות של נשאל "דוגמו לעל תחבסה עליו" רב "בהגא מתני "מבי הרג של ועלא שעשה והרי הכל ממא: נקי.

ונמצא שטעה והרי הכל טמא: נקי. משמע מן החטא ואט"פ שנחחייב בדין: לדיק. משמע שנלטדק בדין ואע"פ שאיט נקי: מייבי גלום מאי מי הוו כדיני נפשות אי לא: כחיב בחייבי מיתום (במדבר לה) יומח הרולח וכחיב (שם) בחייבי גלוח לטם

שמה רולח: רשע רשע . כתיב בדיני נפשות (שם)"חשר הוח רשע למות" ו<u>כחיב בחייבי מלקום</u> (דברים כה)'והיה חם בן הכות הרשע": סנים נמי סכי. בחוספתא תניא גבי הא מילתא דמחזירין לזכות: דבר שפין סלדוקין

מודין בו . שחין טעותו מפורש בתורה בהדיח אלא במשנה או בדברי האמוראים: זיל קרי בי רב סום. תיטקות של בית רבן יודעין שאיט כלום והדר: מעם בנומף ונומפם .

(בל ליכה (מהן) מי אמרים מהדרים ליה יהודה היא ולא רבנן דתניא ועד אחד לאינוייי יענה בנפש"בין לובות בין לחובה ר׳ יוםי בר׳ וכי לחוכה דכשלמת ברולת תיכה למישני במילי טובא דלא מיפרשי לבהדיא כנון יהודה אומר עונה לזכות ואין עונה לרובה : נאומר אכן שהרנו כה לא היה כה כדי מיתה <u>או</u>במותרה מפי ההרוג ולא

מפי עדים' או באומר הוא היה רודפט ויטול להציל באחד מאבליו ולא הציל אצא הרגו, אבל בנואף וטאפת ליכא מעוחא לזכוחא: עד דפוקדך יקיד קון קרך ולני. בעוד שהאם דולקת קטן דלועין שלך וצלה אותן כלומכ בעוד שאתה עוסק בשמעתך תן לב להבין ולהוסיף לקח הרי שמעת ממני טעה בדבר שהלדוקין מודין בו חוזר׳ והאי רבר שהלדוקין מודין בו׳ הוא : פלא סיכי דמי אין מחרין . דקתני מתניחין סחס"דיני נפשות חין מחזירין לחובה ועריות נמי במשמע: כגון שמעם . הדיין וזיכה בטאף וטאפת שלא כדרכה דלא מפרש חיוביה בהדיא דרבנן ילפי לה (לקמן דף נה.)"ממשכבי אשה שני משכבות,ואין הגדוקין מודין בו: סכל ואפילו מדים. שהעידו עליו ישלין ללמד עליו ראיות של זכות: ממר רב פפם - "הכל" דמחניתין לאיחויי "חלמידים היושבין שורות

לפני הדיינין קאמר 'דמלמדין זכות ואין מלמדין חובה' ודברי הכל:

לפי המסקנא דהתם איסוקם ההיא שיטיא שפיר: אחד מן החלמידים. חימה הא אמר בספ"ק (דף יז.) דאי אמר איני יודע והדר אמר סעמא (למילחיה) לא שמעינן ליה ולא יהא אלא כאחד מן החלמידים וייל דהחם באומר סעמא לחובה והכא באימר סעמא לוסח: 656

לאמר עלו היוא הייב שאין מהדרוב וחילופה במסית. ואין מהוירין לחובה: א"ר יותנן היכא אמרינן אם מעו ושפרו החייב שאין מהזירין אותנו להייבו בשפעו ברבר שאין הדרובין מורין כו כנוק אמרו אמר אמרינן אות שנאמר וצדיק אל תהרוב וחילופה במסית. ואין מהוירין מאי מעמא דל קרי בי רב הא: בעא מיניה ר' הייא מר' יותנן מעו בנואף ונואפת כנון שאמרו על הנאף הוהרה התרה מהו: א"ל אהמוקד יקר קשן קרך הצלי פי' עד שהאפ יוקרת לצליית קרי האה כנו שאמרו אותן הרוך החרה מהו: א"ל אהמוקד יקר קשן קרך הצלי פי' עד שהאפ יוקרת לצליית קרי האה כנו שאמרו בנון שאמרו בנון המוחר כל אם אינו יודע דין נואפת הא מקרא מלא מות יומת הצליאף הרובה האמקי א"ר יותנן מעו בנואף נתאפת מחוירין הכל מלמדין עליו הובה אאינן מותקוםה בעד ואליבא דר' יוסי רוצי עד עות לוכות ולא לתכח הכל מלמדין עליו הובה אחרינן לאוקומה בעד ואליבא דר' יוסי רוצי עד עות לוכות ואין הכל מלמדין עליו הובה אחרינן לאוקומה בעד ואליבא דר' יוסי רוצי עד עות לוכות ואין הכל מלמדין עליו הובה אחרינן האומר בעד ואליבא דר' יוסי רוצי עד עות לוכות ואין הכל מלמדין עליו הובה האתינן לאוקומה בעד ואליבא הר' יוסי רוצי עד עות לוכות ואין הכל מלמדין עליו הכל היותנן לאומר המאום המוחדה המוחדה המוחדה שונה מהוחדה שומרה בעד האומר שנה בהעראה שלא כררכה: דיני נפשות הכל מלמדין עליו לוכות ואין המדירין בנון שמעה בהעראה שלא כררכה: דיני נפשות הכל מלמדין עליו לוכות הצל המוחדה הבינו האתינן לאומר המוחדה המוחדה המוחדה שלה המוחדה בעד האלים המוחדה המוחדה המוחדה המוחדה התוחדה המוחדה המוחדה המוחדה בעד האלים המוחדה במוחדה המוחדה המוחדה המוחדה המוחדה המוחדה המוחדה המוחדה במוחדה המוחדה מוחדה המוחדה המוחדה

ואוקמה

47.61 950 6.815 12 212 684 - 2406 (INNE) WAIN 606 06 (INNE) WAIN 606 06

מסורת

השרם

[ל"ל מאי וכן גרס רש"י] מכות הי

[עי' כערוך ערך יקד חי פירום נפלח

אן שבטר (אינו קרן הברות (אינו או נחייני) הברות (אינו או נחייני) הברות (אינו או נחייני) הברות (אינו או נחייני) או נחייני או נח (ח) רש"י ד"כ (מ) רש"י דים מימורטיונון אינון און מימורטיונון אינון אינון מימורטיונון אינון אינון מימורטיונון אינון אינון מימורטיונים מימורטיים מימורטיי

וויא (צפ אלינז אייא (צפ אלינז (\$3175 AK.